

Priekšlikums grozījumiem Patvēruma likumā un Krimināllikumā.

Ierosinu veikt sekojošas izmaiņas Latvijas Republikas likumdošanā ar mērķi novērst bīstamu, agresīvu personu ieceļošanu, nodrošināt Latvijas Republikas valstiskās stabilitātes un sabiedriskās drošības saglabāšanu ilgtermiņa imigrācijas draudu situācijā, gan arī uzlabot kriminogēno situāciju valsts iekšienē un samazināt nelegālo valsts robežas šķērsošanas gadījumu skaitu.

Latvijas Republikas iedzīvotāju tiesību aizsardzību nodrošināt prioritāri attiecībā pret imigrantu un patvēruma meklētāju tiesību aizsardzību, ja šīs tiesības savstarpēji nonāk pretrunās.

Ierosinājums paredz:

1. To gadījumu paplašināšanu, kuros persona nevar saņemt patvērumu – bēgļa vai alternatīvo statusu

Latvijas Republikā saistībā ar personas pastrādātiem noziegumiem un bīstamību sabiedrībai.

2. Atbildības pastiprināšana par noziedzīgiem nodarījumiem saistībā ar nelikumīgu valsts robežas šķērsošanu, sīkāk nodalot dažādus pārkāpumus, palielinot soda mēru līdz attiecīgā noziedzīgā nodarījuma smaguma pakāpei atbilstoši maksimālai sankcijai vai, mainot noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju no mazāk smaga uz smagu, līdz maksimālai sankcijai, kura vēl paredz alternatīvu sodu brīvības atņemšanai, vai atsevišķos gadījumos mainot noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju uz sevišķi smagu noziegumu, attiecīgi paredzot minimālo brīvības atņemšanas sankciju.

Konkrēti, tiek ierosināts:

1. Izteikt Patvēruma likuma 3., 27., 28., 40. pantus sekojošā redakcijā (papildinājumi ar sarkanu, slīpā tekstā, pasvītroti)

“3.pants. Neizraidīšanas princips

(1) Patvēruma meklētāju nevar izraidīt uz valsti vai izdot valstij, kurā pastāv šā likuma 20.panta pirmajā daļā vai 23.panta pirmajā daļā minētie draudi, *izņemot šī panta (4) punktā minētos gadījumos.*

(2) Bēgli nevar izraidīt uz valsti vai izdot valstij, kurā pastāv šā likuma 20.panta pirmajā daļā minētie draudi, *izņemot šī panta (4) punktā minētos gadījumos.*

(3) Personu, kurai Latvijas Republikā piešķirts alternatīvais statuss, nevar izraidīt uz valsti vai izdot valstij, kurā pastāv šā likuma 23.panta pirmajā daļā minētie draudi, *izņemot šī panta (4) punktā minētos gadījumos.*

(4) Patvēruma meklētāju, bēgli vai personu, kurai piešķirts alternatīvais statuss, var izraidīt, ja tas nav pretrunā ar Latvijas starptautiskajām saistībām un pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) ir pamats uzskatīt, ka patvēruma meklētājs, bēglis vai persona, kurai piešķirts alternatīvais statuss, rada draudus valsts drošībai;

2) patvēruma meklētājs, bēglis vai persona, kurai piešķirts alternatīvais statuss, ar likumīgā spēkā stājušos tiesas spriedumu atzīta par vainīgu tāda nozieguma izdarīšanā, kas saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem atzīstams *par smagu*, sevišķi smagu noziegumu *vai par tīšu dzimumnoziegumu*, un rada draudus Latvijas sabiedrībai.”

27.pants. Gadījumi, kad bēgļa statusu nepiešķir

(1) Bēgļa statusu nepiešķir, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) persona saņem aizsardzību vai palīdzību no citām Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūrām, izņemot Apvienoto Nāciju Organizācijas augsto komisāru bēgļu lietās. Ja personai šāda aizsardzība vai palīdzība ir pārtraukta jebkādu iemeslu dēļ un ja ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas rezolūcijām tās stāvoklis nav īpaši noteikts, uz to attiecas šā likuma noteikumi;

- 2) Latvijas Republikas kompetentās iestādes atzinušas, ka personai ir tiesības un pienākumi, kādi attiecināti uz Latvijas pilsoņiem, vai arī tiem līdzvērtīgas tiesības vai pienākumi;
- 3) persona izdarījusi starptautiskajos dokumentos definētu noziegumu pret mieru, kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci;
- 4) persona pirms ierašanās Latvijas Republikā izdarījusi noziegumu, kuram nav politiska rakstura un kurš saskaņā ar Latvijas Republikas likumu atzīstams *par smagu*, sevišķi smagu noziegumu, *vai par tīšu dzimumnoziegumu*;
- 5) persona veikusi darbības, kas vērstas pret Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem;
- 6) **ir pamats uzskatīt, ka persona rada draudus valsts drošībai;**
- 7) persona, kas ar Latvijas Republikas tiesas spriedumu atzīta par vainīgu *smaga*, sevišķi smaga nozieguma, *vai tīša dzimumnozieguma izdarīšanā*, rada draudus Latvijas sabiedrībai.

(2) Šā panta pirmās daļas 3., 4. un 5.punktu piemēro arī personām, kas kūda uz minētajiem noziegumiem vai darbībām vai citādi piedalās minēto noziegumu vai darbību izdarīšanā vai sekmēšanā.

28.pants. Gadījumi, kad alternatīvo statusu nepiešķir

(1) Alternatīvo statusu nepiešķir, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) persona izdarījusi starptautiskajos dokumentos definētu noziegumu pret mieru, kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci;
- 2) persona izdarījusi noziegumu, kas saskaņā ar Latvijas Republikas likumu atzīstams par smagu vai sevišķi smagu noziegumu *vai izdarījusi noziegumu, kas saskaņā ar Latvijas Republikas likumu atzīstams par jebkāda veida*

dzimumnoziedzumu, vai mazāk smagu noiedzumu, kas saistīts ar vardarbību;

3) persona veikusi darbības, kas vērstas pret Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem;

4) ir pamats uzskatīt, ka persona rada draudus valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai un drošībai;

5) persona pirms ierašanās Latvijas Republikā izdarījusi noiedzumu, par kuru tai būtu piemērojama brīvības atņemšana, ja tas būtu izdarīts Latvijas Republikā, un atstājusi savu izcelsmes valsti vienīgi tādēļ, lai izvairītos no soda par šo noiedzumu.

(2) Šā panta pirmās daļas 1., 2., 3. un 4.punktu piemēro arī personām, kas kūda uz minētajiem noiedzumiem vai darbībām vai citādi piedalās minēto noiedzumu vai darbību izdarīšanā vai sekmēšanā.

40.pants. Bēgļa statusa atņemšanas nosacījumi

Bēgļa statusu personai atņem, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) uz šo personu attiecas šā likuma 27.panta pirmās daļas noteikumi;
- 2) šī persona sniegusi nepatiesu informāciju vai nav sniegusi informāciju, kurai bija izšķiroša nozīme bēgļa statusa piešķiršanā, tostarp izmantojusi viltotus dokumentus;
- 3) ir pamats uzskatīt, ka šī persona rada draudus valsts drošībai;
- 4) šī persona, kas ar Latvijas Republikas tiesas spriedumu atzīta par vainīgu *smaga*, sevišķi smaga noiedzuma, *vai tīša dzimumnoziedzuma* izdarīšanā, rada draudus

Latvijas sabiedrībai.”

Izteikt sekojošus krimināllikuma pantus sekojošā

redakcijā:2

284.pants. Valsts robežas nelikumīga šķērsošana

(1) Par valsts robežas tīšu nelikumīgu šķērsošanu —

soda ar *brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem*, īslaicīgu brīvības atņemšanu vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

(2) Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarījusi personu grupa vai izmantojot transportlīdzekli, vai neievērojot noteikto ieceļošanas aizliegumu Latvijas Republikā, *vai izdarīta laikā, kas Latvijas Republikā vai tās daļā, kur izdarīts pārkāpums, izsludināts ārkārtas vai izņēmuma stāvoklis* —

soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem *trim* gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

(3) Par valsts robežas tīšu nelikumīgu šķērsošanu, ja tā saistīta ar apzinātu nepakļaušanos robežsargu, muitnieku, policijas darbinieku vai citu valsts amatpersonu likumīgajām prasībām, uz valsts robežas esošās robežapsardzības infrastruktūras apzinātu bojāšanu – soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

(4) Par valsts robežas tīšu nelikumīgu šķērsošanu, ja tā izdarīta divu vai vairāku personu veselībai vai dzīvībai bīstamā veidā, vai saistīta ar vardarbību vai tiešu vardarbības piedraudējumu pret valstsrobežsardzes, policijas, muitas vai citām valsts amatpersonām, kuras izpilda tām uzliktos likumiskos pienākumus valsts robežas un sabiedriskās kārtības un drošības aizsardzībā, - soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem un probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

285.pants. Personas nelikumīga pārvietošana pāri valsts robežai

(1) Par personas nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, —

soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem *līdz trim* gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

(2) Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarījusi valsts amatpersona, izmantojot savu dienesta stāvokli, —

soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz četriem *pieciem* gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

(3) Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarījusi organizēta grupa vai ja tās izraisījušas smagas sekas, vai arī par liela personu skaita, tas ir, vienā gadījumā vairāk nekā piecu personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai —

soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz septiņiem *astoņiem* gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

(4) Par tādām pašām darbībām, ja tās izraisījušas divu vai vairāku cilvēku nāvi, — soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz desmit *no trim līdz piecpadsmit* gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.